AUGUSTINUS

Admont, Mitte 12. Jh. Seite 139r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

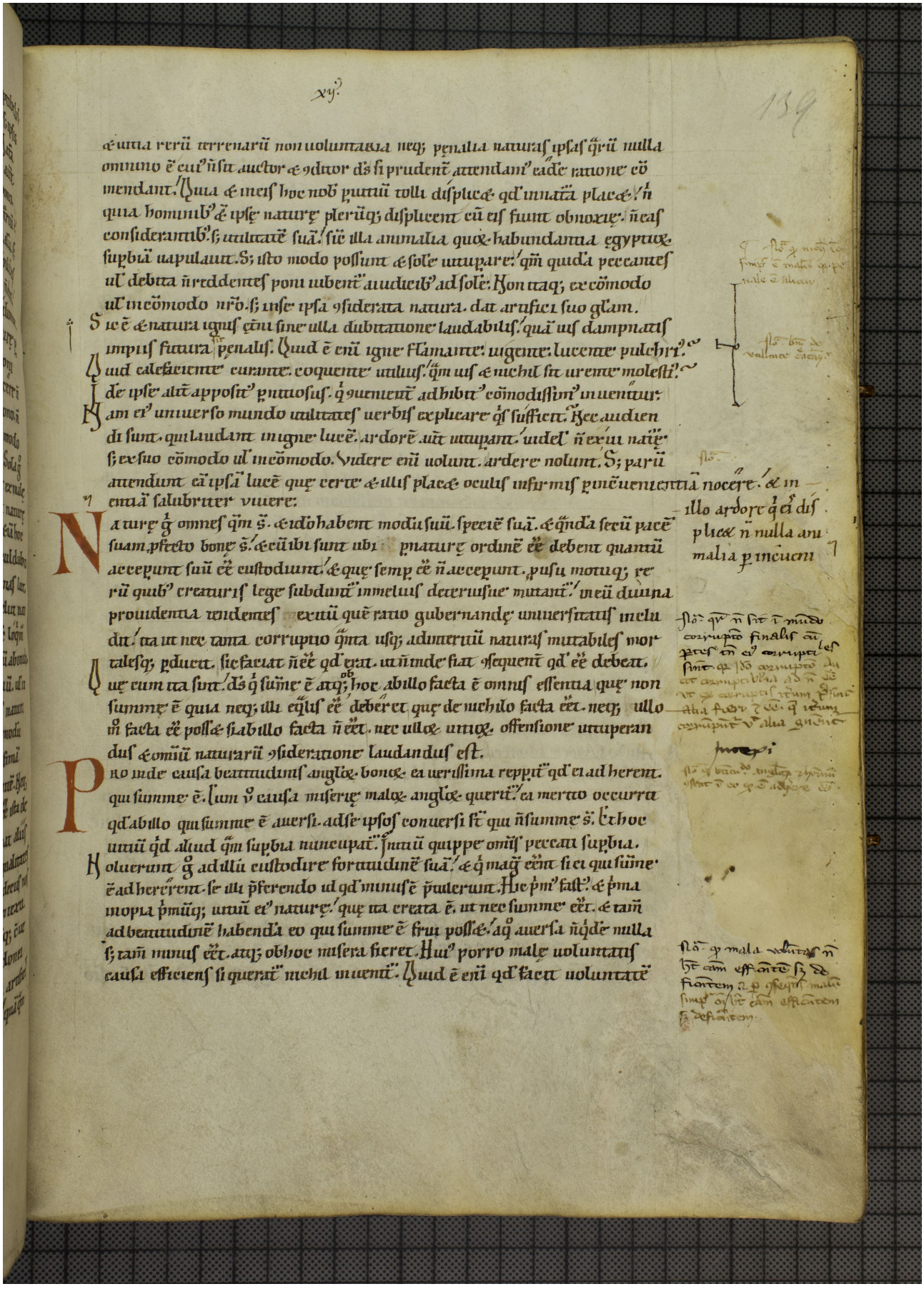

& uitia rerũ terrenarũ non uoluntaria neq; penalia naturas ipsas q̃rũ nulla omnino ẽ cui⁹ ñ sit auctor & ꝯditor d̃s si prudent̃ attendam⁹ eadẽ ratione cõmendant. Quia & in eis hoc nob̃ p̃uitiũ tolli displicẽ qd̃ in natũ placẽ. ñ quia hominib⁹ ẽ ipse naturę plerũq; displicent cũ eis fiunt obnoxię. ñ eas considerantib⁹. s; utilitatẽ suã. sic illa animalia quoꝝ habundantia egyptioꝝ supbiã uapulauit. S; isto modo possunt & sole uituperare. q̃m quidã peccantes ul̃ debita ñ reddentes poni iubent̃ a iudicib⁹ ad sole. Non itaq; ex cõmodo ul̃ incõmodo nr̃o. s; in se ipsa ꝯsiderata natura. dat artifici suo gl̃am.

Sic ẽ & natura ignis ẽtni sine ulla dubitatione laudabilis. quã uis dampnatis impiis futura sit penalis. Quid ẽ enĩ igne flamante. uigente. lucente pulchri⁹. Quid calefaciente curante. coquente utilius. q̃m uis & nichil sit urente molesti⁹. Idẽ ipse alit̃ apposit⁹ p̃nitiosus. q̃ ꝯuenient̃ adhibit⁹ cõmodissim⁹ inuenitur. Nam ei⁹ uniuerso mundo utilitates uerbis explicare q̃s sufficit. Nec audiendi sunt. qui laudant in igne lucẽ. ardorẽ aũt uituperant. uidel̃ ñ ex ui naturę. s; ex suo cõmodo ul̃ incõmodo. Videre enĩ uolunt. ardere nolunt. S; parũ attendunt eã ipsã lucẽ quę certe & illis placẽ oculis infirmis p̃incũuenientiã nocere. & in illo ardore q̃ ei displicẽ ñ nulla animalia p̃incũuen

Naturę ḡ omnes q̃m s̃. & ideo habent modũ suũ. speciẽ suã. & q̃ndã secũ pacẽ suam. pfecto bonę s̃. & cũ ibi sunt ubi p̃naturę ordinẽ ẽẽ debent quantũ acceperunt suũ ẽẽ custodiunt. & quę semp̃ ẽẽ ñ acceperunt. p̃usu motuq; rerũ quib⁹ creaturis lege subdunt̃ in melius deteriusue mutant̃. in eũ diuina prouidentia tendentes ex itũ quẽ ratio gubernandę uniuersitatis includit. ita ut nec tanta corruptio q̃nta usq; ad interitũ naturas mutabiles mortalesq; p̃ducit. sic faciat ñ ẽẽ qd̃ erat. ut ñ inde fiat ꝯsequent̃ qd̃ ẽẽ debeat. Quę cum ita sint. d̃s q̃ sum̃e ẽ atq; ob hoc ab illo facta ẽ omnis essentia quę non summę ẽ quia neq; illi eq̃lis ẽẽ deberet quę de nichilo facta ẽẽt. neq; ullo m̃o facta ẽẽ possẽ si ab illo facta ñ ẽẽt. nec ullo uitio offensione uituperandus & omniũ naturarũ ꝯsideratione laudandus est.

Pro inde causa beatitudinis angl̃oꝝ bonoꝝ ea uerissima repp̃it̃ qd̃ ei adherent. qui summe ẽ. Cum v̄ causa miserię malo angl̃oꝝ querit̃. ea merito occurrit qd̃ ab illo qui summe ẽ auersi. ad se ipsos conuersi s̃t qui ñ summe s̃. Et hoc uitiũ q̃d aliud q̃m supbia nuncupat̃. Initiũ quippe omĩs peccati supbia. Noluerunt ḡ ad illũ custodire fortitudinẽ suã. & q̃ mag̃ eẽnt si ei qui sum̃e ẽ adhererent. se illi p̃ferendo id qd̃ minus ẽ p̃tulerunt. Hic p̃m⁹ fast⁹. & p̃ma inopia p̃mũq; uitiũ ei⁹ naturę. quę ita creata ẽ. ut nec summe ẽẽt. & tam̃ ad beatitudinẽ habendã eo qui summe ẽ frui possẽ. aq̃ auersa ñ q̃dẽ nulla s; tam̃ minus ẽẽt. atq; ob hoc misera fieret. Hui⁹ porro malę uoluntatis causa efficiens si querat̃ nichil inuenit̃. Quid ẽ enĩ qd̃ facit uoluntatẽ